

et paisteta mitte wägga üsles ning ei sa
 punnaseks. Monnel on se wiis et tem-
 ma põllemud linnast riet hawa sisse top-
 pid. Se panneb küül werd kinni, agga
 se must tolm teeb hawa nenda roppuks
 et temina ei tahha terweks sada. Enne-
 minne wotta wanna linnane rie, tomba
 narmad wälja, needsammad narmad we-
 reta ellaste kae wahhel kokko, ja pista
 neid hawa sisse et ta täis saab. Ommeti
 ärra wanta neid mitte wäggise hawa sis-
 se, muido on ta wallus. Niid te ka
 paela, hawa kinni sidduda. Leika üks
 tuggew linnane rie, kolme ehk nelja sõr-
 me lai, kahhe ehk nelja künra pikk. Es-
 site panne üks neljakordne linnase rie tük-
 hawa peäle, niid sidduge hawa kinni
 ellaste, agga mitte wägga kangeate, mui-
 do on suur wallo. Kui pael nattukest
 agga sedda lihha mis hawa ümber, alla
 wantab, siis on küül. Se kes hawatud,
 woib parreminne tunda, kui õige on;
 kui haaw jääb tuimaks teminale, ning
 tumme punnaseks, siis on ta liaste kin-
 ni sentud, siis laske se pael jälle pissut
 järrele. Kui pael mahha libbiseb, nenda
 kui